

Miercuri, 12 martie 2014

P7_TA(2014)0236

Strategia Uniunii Europene pentru regiunea arctică

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2014 referitoare la strategia Uniunii Europene pentru regiunea arctică (2013/2595(RSP))

(2017/C 378/20)

Parlamentul European,

- având în vedere rapoartele și rezoluțiile sale anterioare privind chestiunile legate de regiunea arctică, dintre care cea mai recentă a fost adoptată în ianuarie 2011,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 26 iunie 2012 intitulată „Dezvoltarea unei politici a Uniunii Europene pentru regiunea arctică: progresele înregistrate din 2008 și etapele următoare” (JOIN(2012)0019), precum și comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2008 intitulată „Uniunea Europeană și regiunea arctică” (COM(2008)0763),
- având în vedere acțiunea pregătitoare „Evaluarea strategică a impactului produs asupra mediului de dezvoltarea regiunii arctice”,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 2013 privind politica Uniunii Europene privind regiunea arctică,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării,
- având în vedere programul Consiliului Arcticii pentru perioada 2013-2015 stabilit în timpul președinției canadiene,
- având în vedere declarația Consiliului Arcticii de la Kiruna din 15 mai 2013,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre UE și Groenlanda 2007-2013 și Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre UE și Groenlanda,
- având în vedere poziția sa din 5 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind relațiile dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Groenlanda și Regatul Danemarcei, pe de altă parte ⁽¹⁾,
- având în vedere programul UE de cercetare și inovare Orizont 2020 pentru perioada 2014-2020,
- având în vedere declarația de la cea de-a 20-a aniversare a Cooperării Euro-Arctice la Marea Barents, formulată la Kirkenes la 3-4 iunie 2013,
- având în vedere strategiile naționale și documentele de politică privind regiunea arctică din Finlanda, Suedia, Danemarca și Groenlanda, Norvegia, Rusia, SUA, Canada și, respectiv, Regatul Unit,
- având în vedere declarațiile adoptate de Forumul Parlamentar al Dimensiunii Nordice în septembrie 2009 la Bruxelles, în februarie 2011 la Tromsø și în noiembrie 2013 la Archangelsk,
- având în vedere declarația comună a celei de-a treia reuniuni ministeriale a Dimensiunii Nordice reînnoite, care a avut loc la Bruxelles, la 18 februarie 2013,
- având în vedere prioritățile Consiliului euro-arctic al Mării Barents pentru perioada 2013-2015 stabilite în timpul președinției finlandeze,
- având în vedere declarațiile adoptate cu ocazia celei de a 9-a Conferințe a parlamentarilor din regiunea arctică, organizată la Bruxelles în perioada 13-15 septembrie 2010, și, respectiv, a celei de a 10-a Conferințe a parlamentarilor din regiunea arctică, organizată la Akureyri în perioada 5-7 septembrie 2012, precum și declarația Comisiei permanente a parlamentarilor din Regiunea Arctică (SCPAR) din 19 septembrie 2013 de la Murmansk, privind statutul UE de observator în cadrul Consiliului Arcticii,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0075.

Miercuri, 12 martie 2014

- având în vedere Recomandările Consiliului Nordic din 2012,
 - având în vedere Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța activităților petroliere și gaziere offshore ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 aprilie 2012 intitulată „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020” ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2014 referitoare la un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei ⁽³⁾,
 - având în vedere raportul Comisiei parlamentare mixte a SEE din 28 octombrie 2013 referitor la politica privind regiunea arctică,
 - având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 3 octombrie 2013 în cauza C-583/11P și hotărârea din 25 aprilie 2013 în cauza T-526/10 privind cererea de anulare a Regulamentului (UE) nr. 737/2010 al Comisiei din 10 august 2010 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind comerțul cu produse derivate din focă ⁽⁴⁾,
 - având în vedere raportul grupului special al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) din 25 noiembrie 2013 intitulat „Comunitățile Europene – măsuri privind interzicerea importului și comercializării produselor derivate din focă”, capitolul 1.3.5 (în care este prezentată decizia preliminară luată la 29 ianuarie 2013) și sesizarea organului de apel al OMC de către UE din 29 ianuarie 2014,
 - având în vedere Raportul Nordregio 2009:2 („Puternic, specific și promițător – pentru o viziune cu privire la zonele nordice foarte slab populate în 2020”),
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât UE este interesată de Arctica, în virtutea drepturilor și obligațiilor sale ce decurg din dreptul internațional, a angajamentelor asumate în cadrul politicilor privind mediul și clima, precum și al altor politici, și a finanțărilor acordate, a activităților de cercetare, precum și a intereselor economice;
- B. întrucât Comisia și Înalțul Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate au publicat, în iunie 2012, comunicarea lor comună intitulată „Dezvoltarea unei politici a Uniunii Europene pentru regiunea arctică: progresele înregistrate din 2008 și etapele următoare”;
- C. întrucât Consiliul încă nu a publicat concluziile sale privind comunicarea comună a Comisiei și a SEAE din vara anului 2012;
- D. întrucât Parlamentul a fost un participant activ în cadrul lucrărilor SCPAR, prin intermediul Delegației sale pentru relațiile cu Elveția, Islanda și Norvegia și în cadrul Conferinței parlamentarilor din regiunea arctică;
- E. întrucât Danemarca, Finlanda și Suedia sunt țări arctice; întrucât singura populație indigenă din UE, populația saami, trăiește în regiunile arctice ale Finlandei și Suediei, precum și în Norvegia și Rusia;
- F. întrucât Franța, Germania, Regatul Unit, Țările de Jos, Polonia, Spania și Italia – observatori în cadrul Consiliului Arcticii – sunt puternic implicate în Arctica și au un mare interes față de viitorul dialog și cooperarea cu Consiliul Arcticii;
- G. întrucât Islanda și Norvegia, ca parteneri de încredere și care dau dovadă de angajament, sunt asociate UE prin intermediul SEE și al Acordului Schengen;

⁽¹⁾ JO L 178, 28.6.2013, p. 66.

⁽²⁾ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 99.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0094.

⁽⁴⁾ JO L 216, 17.8.2010, p. 1.

Miercuri, 12 martie 2014

- H. întrucât Arctica este o regiune locuită, cu state suverane; întrucât regiunea arctică europeană cuprinde societăți moderne industrializate, zone rurale și comunități indigene; întrucât implicarea activă a acestor regiuni în dezvoltarea politicii UE-Arctica este esențială pentru asigurarea legitimității, înțelegerii reciproce și sprijinului local în favoarea angajării a UE în Arctica;
- I. întrucât UE și-a asumat un angajament de lungă durată în regiunea arctică prin implicarea sa în politica privind Dimensiunea Nordică, alături de Rusia, Norvegia și Islanda, în cadrul cooperării la Marea Barents și, îndeosebi, în cadrul Consiliului euro-arctic al Mării Barents și al Consiliului regional al Mării Barents, în cadrul parteneriatelor strategice cu Canada, Statele Unite și Rusia, precum și prin participarea sa în calitate de observator ad-hoc activ în cadrul Consiliului Arcticii din ultimii ani;
- J. întrucât Consiliul Arcticii a decis la Kiruna, la 15 mai 2013, să „primească favorabil” cererea UE pentru statutul de observator permanent; întrucât această decizie favorabilă include condiția rezolvării problemei legate de interzicerea produselor derivate din focă dintre UE și Canada; întrucât UE și Canada sunt pe cale de a rezolva această problemă; întrucât UE lucrează deja cu statutul de observator permanent în cadrul Consiliului Arcticii;
- K. întrucât UE și statele sale membre aduc o contribuție majoră la cercetarea în zona arctică; întrucât programele UE, inclusiv noul program-cadru Orizont 2020, și fondurile structurale și de investiții europene sprijină proiecte de cercetare importante în această regiune, care aduc beneficii nu în ultimul rând locuitorilor și economiilor din țările arctice;
- L. întrucât doar 20 % din rezervele mondiale de combustibili fosili pot fi exploatate până în 2050 pentru ca creșterea temperaturii medii să fie ținută sub două grade Celsius;
- M. întrucât se estimează că aproximativ o cincime din resursele nedescoperite de hidrocarburi ale lumii se găsesc în regiunea arctică, însă este nevoie de cercetări mai ample;
- N. întrucât interesul tot mai mare față de regiunea arctică manifestat de actori din exteriorul spațiului arctic, precum China, Japonia, India și alte țări, și faptul că aceștia au alocat fonduri pentru cercetarea polară și confirmarea obținerii de către Coreea de Sud, China, Japonia, India și Singapore a statutului de observator în cadrul Consiliului Arcticii indică creșterea la nivel mondial a interesului geopolitic față de regiunea arctică,
- O. întrucât cercetarea și dezvoltarea, evaluările de impact și protecția ecosistemelor trebuie să însoțească dezvoltarea și investițiile economice pentru a asigura dezvoltarea sustenabilă în regiunea arctică;
- P. întrucât concilierea viitoarelor oportunități și interese economice cu provocările socio-culturale, ecologice și de mediu prin intermediul dezvoltării sustenabile rămâne o prioritate de vârf, care se reflectă și în strategiile arctice naționale ale statelor arctice,
1. salută comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 26 iunie 2012 care constituie un element important pentru asigurarea dezvoltării continue a politicii UE privind regiunea arctică;
 2. își reiterează apelul pentru o politică unitară a UE vizavi de Arctica, precum și o strategie coerentă și un plan de acțiune concret privind angajamentul UE în legătură cu Arctica, în cadrul cărora accentul să fie pus pe aspectele socio-economice și de mediu; consideră că această alegere strategică face parte integrantă din asigurarea legitimității și a sprijinului local pentru angajamentul UE față de Arctica;
 3. subliniază că utilizarea tot mai intensă a resurselor naturale din regiunea arctică trebuie să se facă într-o manieră caracterizată de respect pentru populația locală și care aduce beneficii acesteia, indiferent dacă este vorba de populațiile indigene sau de cele neindigene, și care preia responsabilitatea totală față de mediul fragil al Arcticii;

Miercuri, 12 martie 2014

4. subliniază oportunitățile economice și diversitatea industriilor din regiunile arctică și subarctică, precum turismul, industria maritimă și transportul maritim, energiile regenerabile, tehnologiile de mediu și cele curate, gazele și petrolul, industria offshore, silvicultura și industria lemnului, mineritul, serviciile de transport și comunicațiile, tehnologia informației și e-soluțiile, pescuitul și acvacultura, precum și agricultura și mijloacele tradiționale de câștigare a existenței, cum ar fi creșterea renilor; recunoaște impactul și importanța acestora atât în regiune, cât și în toată Europa, subliniind angajamentul actorilor europeni din sectorul comercial, al cercetării și al dezvoltării;
5. ia act de Declarația de la Kiruna a Consiliului Arcticii din mai 2013 și de decizia acestuia privind statutul de observator permanent pentru UE și alte entități de stat; îndeamnă Comisia să monitorizeze chestiunea rămasă nesoluționată cu Canada privind interzicerea produselor derivate din focă și să informeze corespunzător Parlamentul despre acest proces; regretă efectele pe care regulamentul UE privind interzicerea produselor derivate din focă le are asupra unor segmente ale populației, în special asupra culturii și mijloacelor de subsistență ale populațiilor indigene;
6. reamintește statutul UE și al statelor sale membre de membri activi ai altor constelații relevante pentru Arctica, precum Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Convenția privind diversitatea biologică (CBD); subliniază necesitatea de a readuce în centrul activităților instituțiilor UE acele domenii care sunt relevante pentru interesele de ordin politic, economic sau de mediu ale UE și ale statelor membre ale UE; subliniază, în special, că este necesar să se țină seama de interesele UE și ale statelor și regiunilor arctice europene atunci când se aplică, modifică sau se dezvoltă programe sau politici UE care afectează sau pot afecta Arctica, pentru ca acestea să servească regiunii arctice în ansamblul său;
7. consideră că Consiliul euro-arctic al Mării Barents (BEAC) este un important nod pentru cooperarea dintre Danemarca, Finlanda, Norvegia, Rusia, Suedia și Comisie; ia act de activitatea BEAC în domeniile sănătății și chestiunilor sociale, educației și cercetării, energiei, culturii și turismului; ia act de rolul consultativ al Grupului de lucru al popoarelor indigene (WGIP) din cadrul BEAC;
8. susține cu fermitate libertatea de cercetare în regiunea arctică și încurajează o cooperare extinsă între statele care desfășoară activități în domeniul cercetărilor arctice multidisciplinare, precum și în vederea dezvoltării de infrastructuri de cercetare;
9. reamintește contribuțiile pe care UE le aduce cercetării și dezvoltării și angajamentul actorilor economici europeni în regiunea arctică;
10. subliniază că rețelele de informare fiabile, de mare capacitate, și serviciile digitale sunt esențiale pentru stimularea activității economice și a bunăstării popoarelor din Arctica;
11. solicită Comisiei să prezinte propuneri cu privire la modalitățile în care proiectul Galileo sau proiecte precum Monitorizarea globală pentru mediu și securitate, care ar putea avea un impact asupra Arcticii, ar putea fi dezvoltate pentru a permite creșterea siguranței și a rapidității navigației în apele Arcticii, investind astfel în siguranța și accesibilitatea Căii de Nord-Est în mod deosebit, pentru a contribui la creșterea previzibilității mișcărilor gheții, la o mai bună cartografiere a fundului marin arctic, dar și la înțelegerea principalelor procese geodinamice din zonă;
12. subliniază necesitatea unor sisteme fiabile de monitorizare și de observare care să urmărească schimbarea condițiilor din Arctica;
13. subliniază că este necesar să existe centre de competență pentru a garanta siguranța, pregătirea pentru situațiile de urgență și mijloacele de salvare; recomandă ca UE să contribuie activ la dezvoltarea unor astfel de centre de competență;
14. salută identificarea zonelor semnificative din punct de vedere ecologic sau biologic din regiunea arctică în temeiul CBD, acesta fiind un proces important pentru a asigura conservarea eficace a biodiversității regiunii arctice și subliniază importanța implementării abordării de gestionare bazată pe ecosistem (EBM) în mediul de coastă, marin și terestru al regiunii arctice, astfel cum a subliniat grupul de experți EBM al Consiliului Arcticii;

Miercuri, 12 martie 2014

15. reiterează faptul că problemele grave de mediu legate de apele arctice necesită o atenție specială pentru a asigura protecția mediului în regiunea arctică în ceea ce privește orice activități petroliere și gaziere offshore, ținând seama de riscul de accidente majore și de nevoia unei intervenții eficiente, astfel cum prevede Directiva 2013/30/UE; invită statele membre ale UE și SEE ca, atunci când evaluează capacitatea financiară a operatorilor petrolieri și gazieri offshore în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2013/30/UE, să evalueze capacitatea financiară a solicitanților de acoperire a răspunderii pentru toate daunele care pot rezulta din activitățile petroliere și gaziere offshore în Arctica, inclusiv răspunderea pentru daunele aduse mediului în măsura în care este prevăzută de Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător (2004/35/CE);
16. invită Comisia, SEAE și statele membre să încurajeze și să promoveze activ cele mai înalte standarde în legătură cu siguranța mediului în apele Arcticii;
17. salută aplicarea Acordului privind operațiunile de căutare și salvare și a Acordului privind capacitățile de intervenție în cazul scurgerilor de petrol de către membrii Consiliului Arctic; totuși, consideră regretabil faptul că acordul nu include standarde comune specifice cu caracter obligatoriu;
18. subliniază necesitatea unui instrument cu caracter obligatoriu pentru prevenirea poluării;
19. subliniază necesitatea unei implicări active a UE în toate grupurile de lucru relevante ale Consiliului Arcticii;
20. ia act de inițiativa guvernului islandez de a pune capăt negocierilor privind aderarea la UE; cere Comisiei și SEAE să întrețină relații bune și să dezvolte o cooperare mai strânsă cu Islanda în domenii de interes comun, cum ar fi dezvoltarea transportului maritim, pescuitul, energia geotermală și mediul, valorificând pe deplin instrumentele existente și încurajând cooperarea legată de Arctica dintre actorii stabiliți în UE și cei din Islanda și asigurând că interesele europene nu sunt afectate în această regiune importantă din punct de vedere strategic;
21. salută pregătirile în vederea instituirii unui Consiliu economic arctic, care să fie asociat Consiliului Arcticii și să exercite funcții consultative și subliniază numărul întreprinderilor și institutelor europene care aduc contribuții și investesc în regiunea arctică, ceea ce denotă o participare eficientă a întreprinderilor, nu numai din cele trei state arctice membre ale UE, ci și din alte state (cu statut de observator), luând în considerare caracterul global al multor companii din zilele noastre;
22. subliniază că este necesar să se realizeze investiții care să fie caracterizate de responsabilitate în ceea ce privește mediul și societatea;
23. salută lucrările privind inițiativele ascendente care pot asigura un angajament echilibrat și pe termen lung al întreprinderilor europene și neeuropene și cere Comisiei să prezinte sugestii privind modalitățile de angajare a întreprinderilor europene în dezvoltarea socio-economică echilibrată, durabilă și pe termen lung din Arctica;
24. subliniază că UE trebuie să țină seama de necesitatea ca activitățile privind materiile prime să ofere beneficii și să se bucure de acceptare la nivel local; recunoaște decalajul actual dintre competențele utile privind extracția și prelucrarea substanțelor minerale și proiectarea nevoilor viitoare, pe măsură ce regiunea continuă să se dezvolte; sugerează că, prin participarea la proiecte comune la nivel european, precum Parteneriatul pentru inovare privind materiile prime, actorii din zona arctică pot face schimb de informații și competențe pe diferite teme;
25. solicită Comisiei ca, având în vedere numărul foarte mare de activități în domeniul științific, economic și civic, în special în regiunea arctică europeană, în regiunea Mării Barents, dar și în afara acestora, să dezvolte practici în vederea unei mai bune utilizări a actualei finanțări UE și a asigurării unui echilibru adecvat între protejarea și dezvoltarea regiunii arctice în cadrul atribuirii de fonduri UE acestei regiuni;
26. subliniază importanța vitală a politicii regionale și de coeziune a UE, în ceea ce privește cooperarea interregională și cooperarea transfrontalieră;

Miercuri, 12 martie 2014

27. pe lângă aceasta, solicită dezvoltarea unor sinergii mai eficiente între programele existente, de exemplu Interreg IV, Programul privind periferia nordică, Programul Kolarctic, Programul baltic, Strategia pentru o „creștere economică albastră”, precum și contribuții la finanțarea parteneriatelor privind Dimensiunea Nordică, cum ar fi Parteneriatul pentru mediu în cadrul Dimensiunii nordice și Parteneriatul pentru transporturi și logistică în cadrul Dimensiunii nordice, sau alte pachete din cadrul Instrumentului european de vecinătate (IEV), pentru a permite transferul eficient de fonduri și pentru a defini în mod clar prioritățile de investiții pentru angajamentul în regiunea arctică; îndeamnă Comisia și SEAE să coopereze pentru a asigura transferul coerent de fonduri către regiunea arctică, maximizând astfel interacțiunea efectivă dintre programele și proiectele interne și externe ale UE care vizează regiunile subarctică și arctică;

28. subliniază că Strategia UE privind Arctica are nevoie să fie sprijinită de un buget corespunzător pentru a deveni operațională;

29. este de opinie că politica privind Dimensiunea Nordică bazată pe cooperare regională și un parteneriat pragmatic este un model reușit de stabilitate, asumare în comun a responsabilității și angajamentelor, în care sunt implicate UE, Islanda, Norvegia și Rusia;

30. subliniază, în acest sens, importanța priorităților în Arctica, cum ar fi o logistică și infrastructuri care funcționează bine, dezvoltarea în regiunea arctică, încurajarea investițiilor în expertiza și tehnologiile ecologice legate de climatul rece și sprijinirea antreprenoriatului regional și rural și în special a IMM-urilor; cere UE să depună eforturi mai mari pentru a integra aceste priorități privind Arctica în Strategia Europa 2020 pentru creștere și în programe precum Orizont 2020 și „Uniunea inovării”, precum și în alte programe de cercetare;

31. își reafirmă sprijinul pentru înființarea unui centru UE de informare cu privire la Arctica sub forma unei întreprinderi conectate în rețea cu sediul permanent la Rovaniemi și îndeamnă Comisia să ia măsuri în acest sens, făcând referire la acțiunea pregătitoare „Evaluarea strategică a impactului produs asupra mediului de dezvoltarea regiunii arctice”, sprijinită de Comisie și de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate în comunicarea comună din 2012 și pusă în aplicare de Centrul arctic al Universității din Laponia împreună cu o rețea de centre de excelență europene privind Arctica, cu scopul de a asigura un acces eficient la informații despre Arctica, dialoguri la toate nivelurile și comunicarea pentru utilizarea informațiilor și cunoștințelor în beneficiul sustenabilității regiunii arctice;

32. așteaptă, în acest sens, rezultatele proiectului de acțiuni pregătitoare de 18 luni privind evaluarea de impact strategic asupra mediului a dezvoltării Arcticii, care trebuie să fie publicate în cursul primăverii; cere ca, ulterior, UE să înființeze rapid un centru european de informare privind Arctica;

33. subliniază necesitatea de a menține o interfață specială asupra Arcticii cu scopul furnizării unei platforme deschise, transversale și care asociază diversele părți la Bruxelles, promovând înțelegerea în rândul gamei largi de actori relevanți din regiunea arctică și din UE și creând legături între domeniul elaborării de politici, al științei, al societății civile și al afacerilor;

34. recomandă consolidarea schimburilor și consultărilor regulate privind aspectele legate de Arctica cu părți interesate la nivel regional, local și în rândul populației indigene din zona europeană arctică, pentru a facilita înțelegerea reciprocă, în special în cursul procesului decizional UE-Arctica; subliniază că este necesar ca astfel de consultări să se bazeze pe experiența și expertiza regiunii și a locuitorilor ei și să garanteze legitimitatea esențială a continuării angajamentului UE ca actor în zona arctică;

35. consideră că ar trebui să existe o coordonare mai bună în cadrul instituțiilor UE între Comisie și SEAE, luând în considerare în mod special caracterul transsectorial al temelor legate de Arctica;

36. recunoaște că apele din jurul Polului Nord sunt mai ales ape internaționale;

37. atrage atenția asupra faptului că securitatea energetică este strâns legată de schimbările climatice; consideră că securitatea energetică trebuie îmbunătățită prin reducerea dependenței UE de combustibilii fosili; subliniază că transformarea regiunii arctice reprezintă o consecință majoră a schimbărilor climatice asupra securității UE; subliniază necesitatea de a aborda acest factor de multiplicare a riscurilor printr-o strategie consolidată a UE pentru Arctica, precum și printr-o politică consolidată privind energiile regenerabile generate în UE și eficiența energetică, care reduce în mod semnificativ dependența Uniunii de sursele externe și îmbunătățește, în consecință, poziția sa de securitate;

Miercuri, 12 martie 2014

38. sprijină inițiativa lansată de cinci state de coastă din regiunea arctică de a conveni asupra unor măsuri de precauție provizorii pentru împiedicarea în viitor a pescuitului comercial în largul Oceanului Arctic până la stabilirea unor mecanisme de reglementare și sprijină dezvoltarea unei rețele de arii de conservare în Arctica și, mai ales, protejarea zonei maritime internaționale din jurul Polului Nord din afara zonelor economice ale statelor de coastă;
39. invită statele membre și statele SEE să sprijine angajamentul internațional din cadrul CBD (Convenția privind diversitatea biologică) de a proteja 10 % din fiecare regiune de coastă și marină;
40. cere UE să depună toate eforturile posibile pentru a garanta o conciliere durabilă între activitățile economice și protecția și dezvoltarea socio-ecologice și de mediu viabile, pentru protejarea bunăstării în zona arctică;
41. subliniază că menținerea unor comunități dezvoltate și durabile în regiunea arctică, cu un nivel ridicat de calitate a vieții, este extrem de importantă și că UE poate juca un rol vital în acest sens; cere UE, în acest sens, să-și intensifice activitatea în domeniile gestionării bazate pe ecosistem, cooperării multilaterale, adoptării de decizii bazate pe cunoaștere și a cooperării strânse cu locuitorii din zonă și populațiile indigene;
42. recunoaște dorința locuitorilor și guvernelor din regiunea arctică cu drepturi și responsabilități suverane de a continua eforturile în direcția dezvoltării economice durabile, protejând totodată sursele tradiționale de subsistență ale populațiilor indigene și caracterul foarte fragil al ecosistemelor arctice;
43. recunoaște importanța fundamentală a orientărilor privind ajutoarele regionale, care permit regiunilor din nordul îndepărtat cu caracteristici speciale și confruntate cu anumite provocări să continue să utilizeze mecanisme adecvate pentru stimularea inovării și a creșterii durabile;
44. confirmă afirmațiile sale anterioare referitoare la drepturile populațiilor indigene în general și ale populației sami în special, ca singura populație indigenă a UE;
45. sprijină reuniunile organizate de Comisie cu cele șase asociații ale popoarelor indigene circumpolare care sunt recunoscute ca participanți permanenți în Consiliul Arcticii; solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a se asigura că vocile acestora sunt luate în considerare în cursul dezbaterilor UE, acordând fonduri acestor asociații;
46. recunoaște că politicile UE care consolidează educația superioară și cercetarea din zonă sunt fundamentale pentru întărirea mediilor inovatoare și a mecanismelor de transfer tehnologic; subliniază importanța sprijinirii dezvoltării de rețele de cooperare între instituțiile de educație superioară din interiorul, dar și din afara regiunii, și a oferirii de posibilități de finanțare a cercetării, mai ales în domenii în care regiunea dovedește experiență, pentru a obține dezvoltare economică durabilă în regiunile arctice;
47. subliniază importanța majoră a siguranței și a securității noilor căi comerciale de transport maritim mondial în Arctica, îndeosebi pentru UE și economiile statelor membre, care controlează 40 % din navigația comercială mondială;
48. salută munca desfășurată în cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI) pentru finalizarea unui Cod obligatoriu în domeniul transportului maritim polar; încurajează cooperarea atât la nivelul cercetării, cât și al investițiilor, în vederea dezvoltării unei infrastructuri solide și sigure pentru rutele maritime din Oceanul Arctic, și subliniază că UE și statele sale membre ar trebui să susțină în mod activ principiile libertății de navigație și de trecere inofensivă;
49. subliniază faptul că Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA) trebuie să dispună de mijloacele necesare pentru a monitoriza și preveni poluarea cauzată de transporturile maritime, precum și de instalațiile de petrol și de gaze din regiunea arctică;
50. invită statele din regiune să se asigure că orice rută de transport folosită în prezent, și cele care pot apărea în viitor, sunt deschise navigării internaționale și să se abțină de la introducerea oricăror obstacole arbitrare unilaterale, administrative sau financiare, care ar putea îngreuna navigația în Arctica, altele decât măsurile convenite internațional menite să crească securitatea sau protecția mediului;

Miercuri, 12 martie 2014

51. constată importanța dezvoltării de legături de infrastructură care să conecteze regiunea arctică cu restul Europei;
 52. invită Comisia și statele membre să se concentreze asupra coridoarelor de transport precum șoselele, căile ferate și transportul maritim, în vederea menținerii și promovării unor legături transfrontaliere în Arctica Europeană și a aducerii bunurilor din Arctica pe piața europeană; este de opinie că pe măsură ce UE își dezvoltă în continuare infrastructura de transport (mecanismul pentru interconectarea Europei, TEN-T), legăturile cu Arctica Europeană și în interiorul acesteia trebuie îmbunătățite;
 53. reamintește dreptul populațiilor din zona arctică de a decide asupra propriilor mijloace de subsistență și recunoaște dorința acestora de dezvoltare durabilă în regiune; cere Comisiei să informeze cu privire la programele UE care ar putea fi utilizate pentru a sprijini această dezvoltare durabilă pe termen lung și echilibrată și să pregătească măsuri pentru a contribui în mod mai concret la realizarea acestui deziderat;
 54. ia act de activitățile recente de explorare în regiunea arctică europeană și Marea Barents și subliniază cooperarea bilaterală dintre Norvegia și Rusia, al cărei scop este utilizarea celor mai înalte standarde tehnice disponibile în domeniul protecției mediului în activitățile de prospectare a zăcămintelor de petrol și gaze din Marea Barents; atrage atenția mai ales asupra importanței dezvoltării continue a noilor tehnologii elaborate special pentru mediul arctic, cum este tehnologia instalațiilor din subsolul marin;
 55. reamintește poziția UE, principal consumator de gaz natural arctic, și subliniază rolul gazului natural care provine dintr-o sursă de aprovizionare sigură și este produs în conformitate cu cele mai înalte standarde ca un element important în tranziția în viitor către o economie cu emisii scăzute de carbon; sprijină abordarea progresivă și precaută a dezvoltării resurselor de energie în regiunea arctică, recunoscând faptul că regiunile din Arctica diferă în mod substanțial;
 56. subliniază relațiile strânse dintre UE și Groenlanda și importanța geostrategică a acestui teritoriu; ia act de prioritățile guvernului din Groenlanda, care au pus din nou accentul pe dezvoltarea economică și exploatarea materiilor prime; solicită Comisiei și SEAE să analizeze în ce mod UE și actorii europeni din domeniul științific, tehnologic și antreprenorial pot contribui și ajuta la dezvoltarea sustenabilă a Groenlandei astfel încât să se țină seama atât de preocupările legate de mediu, cât și de necesitatea dezvoltării economice; își exprimă, în acest context, preocupările legate de succesul foarte limitat al scrisorii de intenție semnate de Vicepreședintele Comisiei cu Groenlanda;
 57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernelor și parlamentelor statelor din regiunea arctică.
-